EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

PL

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 8 lipca 2026 r.

w sprawie podwyższenia limitu płatności gotówkowych w transakcjach między przedsiębiorcami

(CON/2026/22)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 11 maja 2026 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Marszałka Sejmu o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie m.in. ustawy – Prawo przedsiębiorców[1] (zwanego dalej „projektem ustawy").

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz drugiego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE[2] z uwagi na fakt, że projekt ustawy dotyczy środków płatności. Ponadto art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624[3] stanowią, że osoby prowadzące handel towarami lub świadczące usługi mogą przyjmować lub dokonywać płatności w środkach pieniężnych wyłącznie do kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej lub obcej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane, oraz że państwa członkowskie mogą przyjąć niższe limity po konsultacji z EBC zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji 98/415/WE. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Założenia projektu ustawy

1.1 Celem projektu ustawy jest podwyższenie limitu, poniżej którego płatności w transakcjach między przedsiębiorcami mogą być dokonywane w gotówce.

1.2 Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy – Prawo przedsiębiorców dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku płatniczego przedsiębiorcy, w każdym przypadku gdy: a) stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca oraz b) jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza 15 000 PLN lub równowartość tej kwoty, przy czym transakcje w walutach obcych przelicza się na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji. Projekt ustawy zmienia te postanowienia poprzez podwyższenie limitu

---

1 Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2025 poz. 1480, z późn. zm.).

2 Decyzja Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/415/oj).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz.U. L 2024/1624 z 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

15 000 PLN (co odpowiada około 3 500 EUR) do 25 000 PLN (co odpowiada około 5 800 EUR). Zgodnie z projektem ustawy limit, powyżej którego płatności między przedsiębiorcami muszą być dokonywane za pośrednictwem rachunku płatniczego, zostałby zatem podniesiony do 25 000 PLN, niezależnie od liczby płatności częściowych wynikających z jednej transakcji. Płatności dokonane po dacie wejścia w życie projektu ustawy podlegałyby podwyższonemu limitowi, nawet jeżeli płatności te wynikałyby z transakcji zawartych przed tą datą.

1.3 Zgodnie z uzasadnieniem towarzyszącym projektowi ustawy (zwanym dalej „uzasadnieniem projektu ustawy") limit płatności gotówkowych w obrocie profesjonalnym w wysokości 15 000 PLN jest zamrożony na tym samym poziomie nominalnym od czasu wejścia w życie ustawy – Prawo przedsiębiorców w 2018 r. Ze względu na wzrost cen nominalnych od 2018 r. transakcje, które miały charakter rutynowy i były obarczone niskim ryzykiem, są obecnie objęte obowiązkowymi wymogami dotyczącymi płatności bezgotówkowych, formalnymi obowiązkami bankowymi lub surowymi sankcjami podatkowymi. Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy sytuacja ta pogorszyła płynność finansową najmniejszych przedsiębiorstw i zwiększyła ich koszty transakcyjne; problem ten dotyka obecnie ponad 2,3 mln mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, które stanowią 99,8 % wszystkich przedsiębiorstw w Polsce. W związku z tym projekt ustawy ma na celu przywrócenie równowagi konstytucyjnej oraz zapewnienie, aby obciążenia administracyjne były proporcjonalne do celu publicznego, jakim jest zapobieganie oszustwom podatkowym i praniu pieniędzy.

1.4 Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy podwyższony limit oparto na obliczeniach skumulowanej inflacji, wykorzystując dane opublikowane przez Główny Urząd Statystyczny oraz projekcje NBP. Skumulowaną utratę siły nabywczej od 2018 r. oblicza się na poziomie około 60 %, co daje kwotę 23 961 PLN, po uwzględnieniu inflacji; kwotę tę zaokrąglono do 25 000 PLN zgodnie z zasadami techniki prawodawczej i w celu zapewnienia bufora przed natychmiastowym dalszym spadkiem siły nabywczej.

1.5 Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy proponowane zmiany mają daleko idący efekt kaskadowy w odniesieniu do szeregu innych ustaw, takich jak ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych[4], ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne[5] oraz ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych[6].

1.6 Projekt ustawy przewiduje jej wejście w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

2. Rola i znaczenie płatności gotówkowych w społeczeństwie

2.1 Jak EBC zauważył w przeszłości, gotówka odgrywa ważną rolę w społeczeństwie. Gotówka jest zasadniczo przydatna jako instrument płatniczy, ponieważ jest prawnym środkiem płatniczym, jest powszechnie akceptowana, szybka w użyciu i ułatwia kontrolę nad wydatkami płatnika. Co więcej, jest to obecnie jedyny instrument płatniczy, który umożliwia obywatelom natychmiastowe i bezpośrednie rozliczanie transakcji między dwiema stronami w pieniądzu banku centralnego, przy

4 Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2026 r. poz. 592).

5 Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. z 2025 r. poz. 843, z późn. zm.).

6 Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2026 r. poz. 554).

jednoczesnym zapewnieniu prywatności[7]. Płatności gotówkowe ułatwiają włączenie całej populacji do gospodarki, umożliwiając jej rozliczanie w ten sposób wszelkiego rodzaju transakcji finansowych, zapewniając tym samym wszystkim obywatelom swobodę wyboru metody płatności[8]. Możliwość płacenia gotówką pozostaje szczególnie ważna dla tych, którzy z różnych uzasadnionych powodów wolą dokonywać płatności przy użyciu pieniądza fizycznego zamiast innych instrumentów płatniczych lub nie mają dostępu do systemu bankowego i elektronicznych środków płatniczych. Grupy te obejmują nie tylko osoby starsze, ale również osoby z niepełnosprawnościami, imigrantów, osoby znajdujące się w trudnej sytuacji społecznej, małoletnich i inne osoby, które mają ograniczony dostęp do cyfrowych usług płatniczych lub nie mają takiego dostępu[9]. Biorąc pod uwagę duże znaczenie gotówki dla obywateli oraz jej powszechne stosowanie jako środka płatniczego, ważne jest również, aby przedsiębiorcy mogli skutecznie korzystać z gotówki w transakcjach z innymi przedsiębiorcami.

2.2 Ponadto gotówka może odgrywać ważną rolę w przypadku zakłóceń w systemie płatniczym[10] i jest odporna na cyberprzestępczość i przerwy w dostawie prądu[11], ponieważ w takich sytuacjach zapewnia możliwość dokonywania płatności bezpośrednio między osobami. Gotówka pełni również ważną funkcję środka przechowywania wartości. Dostępność i osiągalność gotówki oraz jej funkcja awaryjna w przypadku zakłóceń w systemie płatności elektronicznych zwiększają zaufanie do systemu finansowego, co jest istotne dla sprawnego funkcjonowania polityki pieniężnej[12].

2.3 W tym kontekście EBC ściśle monitoruje wszelkie zmiany w prawie krajowym, które mają na celu ograniczenie płatności gotówkowych, a w konsekwencji naruszają prawo obywateli lub przedsiębiorców do płacenia gotówką.

---

7 Zob. na przykład pkt 2.4 opinii CON/2017/8, pkt 2.1 opinii CON/2019/41, pkt 9.2.1 opinii CON/2020/13, pkt 2.3 opinii CON/2020/21, pkt 7.2.1 opinii CON/2021/9, pkt 2.1 opinii CON/2021/18, pkt 2.1 opinii CON/2023/7, pkt 1.8 opinii Europejskiego Banku Centralnego CON/2023/31 z dnia 13 października 2023 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego (Dz.U. C, C/2023/1355, 1.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1355/oj), pkt 2.1 opinii CON/2024/1, pkt 2.1 opinii CON/2024/3, pkt 2.1 opinii CON/2024/8, pkt 2.1 opinii CON/2024/19, pkt 2.1 opinii CON/2024/22, pkt 2.5 opinii CON/2024/39, pkt 2.2 opinii CON/2025/21, pkt 2.2 opinii CON/2025/26 i pkt 2.2 opinii CON/2026/3 oraz pkt 2.1 opinii CON/2026/14. Opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EUR-Lex.

8 Zob. pkt 2.1 opinii CON/2024/3, pkt 2.1 opinii CON/2024/8, pkt 2.1 opinii CON/2024/19, pkt 2.1 opinii CON/2024/22 i pkt 2.1 opinii CON/2026/14.

9 Zob. np. pkt 2.4 opinii CON/2017/8, pkt 2.1 opinii CON/2019/41, pkt 9.2.1 opinii CON/2020/13, pkt 2.3 opinii CON/2020/21, pkt 7.2.1 opinii CON/2021/9, pkt 2.3 opinii CON/2021/18, pkt 2.1 opinii CON/2023/13, pkt 1.7 opinii CON/2023/31, pkt 2.1 opinii CON/2024/1, pkt 2.4 opinii CON/2024/2, pkt 2.1 opinii CON/2024/3, pkt 2.1 opinii CON/2024/8, pkt 2.1 opinii CON/2024/22, pkt 2.5 opinii CON/2024/39, pkt 2.2 opinii CON/2025/26 i pkt 2.2 opinii CON/2026/14.

10 Zob. np. pkt 2.1 opinii CON/2019/41, pkt 9.2.1 opinii CON/2020/13, pkt 2.3 opinii CON/2021/18, pkt 2.1 opinii CON/2024/1, pkt 2.4 opinii CON/2024/2, pkt 2.1 opinii CON/2024/3, pkt 2.1 opinii CON/2024/8, pkt 2.1 opinii CON/2024/26, pkt 2.5 opinii CON/2024/39, pkt 2.2 opinii CON/2025/26 i pkt 2.1 opinii CON/2026/14.

11 Zob. np. pkt 2.2 opinii CON/2021/32, pkt 2.1 opinii CON/2024/1, pkt 2.4 opinii CON/2024/2, pkt 2.5 opinii CON/2024/39, pkt 2.2 opinii CON/2025/26 i pkt 2.1 opinii CON/2026/14.

12 Zob. np. pkt 2.2 opinii CON/2024/8, pkt 2.2 opinii CON/2024/19, pkt 2.2 opinii CON/2024/22, pkt 2.5 opinii CON/2024/39, pkt 2.5 opinii CON/2025/14, pkt 2.2 opinii CON/2025/26, pkt 2.3 opinii CON/2026/3 oraz pkt 2.1 opinii CON/2026/14.

3. Limity płatności gotówkowych w państwach członkowskich objętych derogacją

3.1 W Polsce pieniądz gotówkowy, złoty, jest prawnym środkiem płatniczym, co oznacza, że istnieje obowiązek przyjmowania banknotów i monet denominowanych w złotych jako środka płatniczego lub środka przechowywania wartości. Jak jednak zauważono w uzasadnieniu projektu ustawy, wyjątki od tego obowiązku mogą być uregulowane w ustawodawstwie.

3.2 Chociaż państwa członkowskie objęte derogacją, w tym Polska, nie uczestniczą jeszcze w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, mają one prawny obowiązek dostosowania statutów swoich krajowych banków centralnych (KBC) w celu zapewnienia zgodności z Traktatem[13] i Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC"). Wszelkie reformy legislacyjne w każdym z takich państw członkowskich powinny mieć na celu stopniowe osiągnięcie spójności ze standardami ESBC[14]. Ponadto, chociaż prawo Unii reguluje status banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego, unijne ramy prawne mające zastosowanie do statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego staną się bezpośrednio stosowane w Polsce w przypadku wprowadzenia euro w Polsce. W tym kontekście instytucjonalnym EBC przygotował ocenę przepisów projektu ustawy w porównaniu do odpowiednich praktyk w strefie euro, w szczególności w odniesieniu do statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego.

3.3 EBC ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii, a banknoty euro emitowane przez EBC i KBC strefy euro są jedynymi banknotami mającymi status prawnego środka płatniczego w strefie euro[15]. Status monet euro jako prawnego środka płatniczego jest uregulowany w prawie wtórnym Unii[16].

3.4 Pojęcie prawnego środka płatniczego jako środka płatniczego denominowanego w jednostce monetarnej było przedmiotem rozważań Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W szczególności Trybunał wyjaśnił, że pojęcie prawnego środka płatniczego oznacza, iż przyjęcia tego konkretnego środka płatniczego nie można co do zasady odmówić w ramach zaspokojenia długu wyrażonego w tej samej jednostce monetarnej, przy czym zaspokojenie następuje według jego wartości nominalnej i ze skutkiem zwalniającym. Wyjaśniając pojęcie prawnego środka płatniczego w prawie Unii, Trybunał Sprawiedliwości wziął pod uwagę zalecenie Komisji 2010/191/UE[17], które dostarcza użytecznych wskazówek do interpretacji odpowiednich przepisów prawa Unii. Punkt 1 zalecenia 2010/191/UE stanowi, że w przypadku istnienia obowiązku płatniczego status prawnego środka płatniczego banknotów i monet euro powinien oznaczać: a) obowiązkową akceptację tych banknotów i monet; b) ich akceptację według pełnej wartości nominalnej; oraz c) ich zdolność do wykonania obowiązku zapłaty. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości zapis ten świadczy

13 Zob. art. 131 Traktatu.

14 Zob. pkt 3.4 opinii CON/2008/34 i pkt 4.2.1 opinii CON/2026/14.

15 Artykuł 128 ust. 1 zdanie pierwsze i trzecie Traktatu oraz art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze i trzecie Statutu ESBC.

16 Art. 11 Rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1998/974/oj).

17 Zalecenie Komisji 2010/191/UE z dnia 22 marca 2010 r. dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego (Dz.U. L 83 z 30.3.2010, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2010/191/oj).

o tym, że koncepcja prawnego środka płatniczego obejmuje między innymi obowiązek przyjmowania co do zasady, do celów zapłaty, banknotów i monet denominowanych w euro[18].

3.5 Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił jednak ponadto, że status prawnego środka płatniczego wymaga jedynie zasadniczo akceptacji banknotów i monet denominowanych w euro jako środka płatniczego, a nie ich bezwzględnej akceptacji. Wyłączna kompetencja Unii w dziedzinie polityki pieniężnej pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich, których walutą jest euro, do regulowania zasad wykonywania zobowiązań pieniężnych, pod warunkiem, w szczególności, że przepisy te nie naruszają zasady, zgodnie z którą zasadniczo powinno być możliwe wykonanie zobowiązania pieniężnego poprzez zapłatę gotówki. Ta wyłączna kompetencja nie stoi zatem na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie aktu wchodzącego w zakres jednej z kompetencji danego państwa członkowskiego. Przykładowo państwo członkowskie może, na podstawie swoich kompetencji w zakresie organizacji administracji publicznej, zobowiązać administrację publiczną do przyjmowania płatności gotówkowych od obywateli. Nie stoi ona również na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie w ramach wykonywania swoich kompetencji wprowadziło, za względu na interes publiczny, odstępstwo od tego obowiązku w odniesieniu do zobowiązań pieniężnych nałożonych przez władze publiczne, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. W szczególności obowiązek przyjmowania banknotów i monet euro może co do zasady zostać ograniczony przez państwa członkowskie ze względu na interes publiczny i z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności. Oznacza to, że tego rodzaju ograniczenia muszą być proporcjonalne do zamierzonego celu leżącego w interesie publicznym. Ograniczając uznaną przez prawo Unii możliwość wykonania zobowiązania pieniężnego co do zasady za pomocą banknotów i monet denominowanych w euro, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszystkie podejmowane przez nie środki były zgodne z zasadą proporcjonalności, co wymaga, aby przyjęte środki były odpowiednie do osiągnięcia określonego zgodnego z prawem celu i nie wykraczały poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia[19].

3.6 Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że ograniczenia statusu banknotów euro jako środka płatniczego wymagają w szczególności, aby ustawodawstwo: a) nie miało na celu ustanowienia zasad przesądzających o statusie prawnym banknotów jako środka płatniczego ani ustanowieniem takich zasad nie skutkowało, b) nie prowadziło do zanegowania – *de iure* lub *de facto* – statusu tych banknotów jako prawnego środka płatniczego, w szczególności poprzez zakwestionowanie możliwości, co do zasady, wykonania zobowiązania pieniężnego w gotówce, c) było przyjęte z uwagi na względy interesu publicznego, d) wiązało się wyłącznie z ograniczeniem płatności gotówkowych, które jest odpowiednie do zamierzonego celu leżącego w interesie publicznym; oraz e) wiązało się wyłącznie z ograniczeniem płatności gotówkowych, które nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu leżącego w interesie publicznym[20].

---

18 Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 46–49.

19 Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 55–56 i 67–70.

20 Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 78.

3.7 Jeśli chodzi o proporcjonalność ograniczenia statusu banknotów euro jako prawnego środka płatniczego, Trybunał Sprawiedliwości wymaga nie tylko, aby środek był odpowiedni do osiągnięcia zamierzonego celu interesu publicznego, ale również aby nie wykraczał poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W swoich opiniach EBC podjął dodatkowe rozważania dotyczące tego, czy dane ograniczenia można uznać za proporcjonalne[21]. W szczególności EBC zauważył, że im ograniczenie jest szersze i bardziej ogólne, tym bardziej rygorystyczna powinna być interpretacja wymogu proporcjonalności. Rozważając, czy ograniczenie jest proporcjonalne, należy zawsze brać pod uwagę negatywny wpływ danego ograniczenia oraz możliwość przyjęcia alternatywnych środków, które pozwoliłyby osiągnąć odpowiedni cel przy mniej niekorzystnych skutkach[22].

3.8 Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił, że pojęcie prawnego środka płatniczego jest pojęciem prawa Unii, któremu należy nadać autonomiczną i jednolitą wykładnię w całej Unii[23]. Stwierdził także, że artykuł 133 Traktatu upoważnia wyłącznie prawodawcę unijnego do określenia przepisów prawnych regulujących status prawnego środka płatniczego, który jest przyznawany banknotom i monetom denominowanym w euro, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do używania euro jako jednej waluty. Ponadto taka wyłączna kompetencja prawodawcy unijnego wyklucza kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, chyba że zostały one do tego upoważnione przez Unię lub ma to na celu wykonanie aktów prawa Unii[24]. W tym względzie EBC zauważa, że w dniu 28 czerwca 2023 r. Komisja opublikowała wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego[25] (zwanego dalej „proponowanym rozporządzeniem w sprawie prawnego środka płatniczego w postaci gotówki euro"), które ustanowi w wiążącym prawie wtórnym Unii przepisy dotyczące statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego. Uzasadnienie towarzyszące proponowanemu rozporządzeniu w sprawie prawnego środka płatniczego w postaci gotówki euro stanowi, że dyskusje w ramach grupy ekspertów ds. euro jako prawnego środka płatniczego (ELTEG) potwierdziły istnienie niepewności prawnej dotyczącej statusu gotówki euro jako prawnego środka płatniczego oraz rozbieżności w stosowaniu związanych z tym zasad w strefie euro[26]. Rozbieżności te uzasadniałyby ustanowienie przepisów dotyczących statusu gotówki euro jako prawnego środka płatniczego w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 133 Traktatu.

4. Uwagi szczegółowe

EBC z zadowoleniem przyjmuje proponowany zwiększony limit płatności gotówkowych w wysokości 25 000 PLN w odniesieniu do transakcji między przedsiębiorcami w celu zachowania funkcji gotówki jako

21 Zob. pkt 4 opinii Europejskiego Banku Centralnego CON/2022/z dnia 16 lutego 2022 r. dotyczącej projektu dyrektywy w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. C 210 z 25.5.2022, s. 15).

22 Zob. pkt 2.7 opinii CON/2017/8 oraz pkt 2.8 i 2.9 opinii CON/2022/9.

23 Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 45.

24 Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r., *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 i C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, pkt 50–52.

25 COM(2023) 364 final.

26 Zob. sekcja 3, strona 4 uzasadnienia do projektu rozporządzenia w sprawie prawnego środka płatniczego w postaci gotówki euro oraz zasada nr 6 zawarta w raporcie końcowym grupy ekspertów ds. euro jako prawnego środka płatniczego (ELTEG) z dnia 6 lipca 2022 r., dostępnym na stronie internetowej Komisji pod adresem www.ec.europa.eu. Zob. też opinia CON/2023/31.

prawnego środka płatniczego, który pozostaje proporcjonalny do celów zapobiegania oszustwom podatkowym i praniu pieniędzy[27].

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EUR-Lex.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 8 lipca 2026 r.

[podpis]

Prezes EBC

Christine LAGARDE

27 Zob. pkt 3.3 opinii CON/2023/13.